

mad risusid keik Sodoma ja Romorra lõunad ja
wotsid nende warrandust ja sõma-aega ãrra. Se-
pärast wised nemmad ka Lotti Abrami wenna pola
ãrra / ning temma warrandust / kesi ta ellas So-
domas / ja läksid ã.

Ja üks / kes olli ãrra peâsnud / tuli / andis Ab-
ramile teata / et temma wend olli wangi widud.
Siis wiis Abram ommad õpetud mehhed wâlja/
mis temma perres oolid sundinud / kolm sadba ja
kahheksateistkümmend / ja nias need waenlased tag-
ga / ja lõi neid mahha / ja töi keik warrandust tag-
gasi. Ka töi temma taggasid Lotti ja temma war-
randust ja need naesed ja sedda rahvast.

Ja Mieskisedel Salimi kunningas / kes olli se
Peigekõrgema Jummalta preester läks temma was-
to / ja Abram andis temmale kümnest Peikist.

Ja Sodoma kunningas ütles Abrami wasto :
anna need suulased minnile ja wõtta enneole se
warrondys. Abram ütles kunninga wasto : ma
tõstan omma kät ütles Jehoiva Peigekõrgema Jum-
mala pole / kelle pâri asti taetwas ja ma on : et
minna ei tahha ühte lõnga ehk kinga pacla wotto
Peigest fest / mis sinno pârralt on / et sa ei ütse:
Minna ollen Abrami rikkaks teinud.

Pârrast sedda luugu sai Jehoiva sanna Abram

lätte näggemisse
minna ollen fir
palk. Abram o
he wahhel / seft
Jehoiva lõest /
male pârials fa
waid se / kes finn
osema.

Ja Jehoiva wiis
wata taetva pole / ja lo
neid luggeda ? nenda p
Abram uskuis Jehoiva ;
male digusseks. Siis woi
tusse sanna ühhe immetähhega
da. Seft Abram piddi Jum
ühhe ohvri tegema / ja temma leikas need
lojulised keskelt lõhki / ja vanni igga tükkle keine ..
se wasto / ja wata / siis olli üks pets-abhi / mis
sritses / ja tuline tõrtwane lõks nende lõhhutud
tüklide wahhelt läbbi. Selsammal pâival teggi
Jehoiva Abramiga seddusse ja ütles : Sinno
seemnele tahhan ma sesinnatse ma anda. Abram
ölli veel ilma lapseta / siis andis Sarai temma
naene temmale sedda nou / ta pidbi omma ümimar-
daja Hagari jure hultma ning temmast suggu saat-
ma.